

תלמודו בידו

דף לז עמוד ב

א | האם מותר לישא אשה במדינה זו ואשה שניה במדינה אחרת ?

ב | כיצד יבם ובן יבמתו שהוא ספק בנו, חולקים את נכסי המת ?

ג | כיצד ספק ובני יבם חולקים בנכסי המת ?

ד | מת היבם לאחר שחלק עם הספק את נכסי המת, כיצד הוא ובני היבם חולקים את נכסי היבם ?

א | אסור, שמא אח ישא את אחותו. אך לחכם מפורסם שילדיו נקראים על שמו, מותר. רב נשא אשה כשנסע למקום אחר וכדי שיהא לו פת בסלון.

וקשה, הרי אשה שנתרצתה להינשא צריכה לשבת שבעה נקיים:

1. שבעה ימים קודם בואו, שלח שליח למצוא לו אשה. 2. לא בא עליה.

ב | הספק ושטוען שהוא בן המת והיבם ושטוען שהספק הוא בנו חולקים, כדין ממון המוטל בספק.

ג | סברו רבנן: הספק יורש הכל שהוא ודאי מוחזק, ומה נפשך הוא יורש ומחמת המת או מחמת היבם. ואילו בני היבם, ספק אם הם כלל מוחזקים בנכסים.

רב משרשיא: אין הספק נחשב ודאי, הואיל ואינו יודע מכח מי יורש.

אלא הספק נוטל החלק שהם מודים לו, ושאר הנכסים חולקים כדין כממון המוטל בספק.

ד | ר' אבא: אין הספק נוטל בנכסי היבם עד שיביא ראיה שהוא בנו של היבם.

ואין הספק יכול לטעון, שלדבריהם שאינו אלא בן המת, עליהם להחזיר חלק היבם בנכסי המת. מפני שקם דינא של יחלוקו, ואין לערער עליו.

ר' ירמיה: הדר דינא, ולכן ביד הספק לטעון לבני היבם מה נפשך:

אם הוא בן המת, עליהם להחזיר לו כל מה שנטל אביהם בנכסי המת.

ואם בן היבם, יחלקו בנכסי היבם בשוה, והוא יחזיר מה שנטל בנכסי המת.